Redacţiunea, Administraţiunea Tipografia:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi invoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şese lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 75. Braşovŭ, Lunĭ, Marţĭ, 5 (17) Aprilie 1888.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI".

Cu 1 Aprilie 1888 st. v. sa'u deschisŭ nou abonamentŭ la care învitămŭ pe toţi amicii şi sprijinitorii fóiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
pe şése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România şi străinătate:
pe trei lunĭ 10 francĭ,
pe şése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei".

Braşovŭ, 4 Aprilie st. v. 1888.

De când s'a suitŭ pe tronulŭ Germaniei împĕratulŭ Frideric III, declarândŭ în manifestele lui, că voiesce sĕ înangureze o domnire a păcii, s'au mai liniştitŭ puţinŭ spiritele în Europa, dér în fondŭ situaţiunea generală nu s'a schimbatŭ întru nimicŭ, ci a rĕmasŭ totŭ aşa de seriósă şi amenintătóre ca mai înainte.

Dovada cea mai învederată despre acésta ni-o produce noulŭ proiectŭ de lege, ce s'a presentatŭ parlamentelorŭ din Viena şi Peşta, cu privire la prelungirea facultativă a serviciului militarŭ activŭ de trei anĭ.

N'a fostŭ de ajunsŭ că prin legea glótelorŭ serviţiulŭ militarŭ de doi-spre-ḑece anĭ s'a prelungitŭ cu alţĭ doi-spre-ḑece anĭ; n'au fostŭ de ajunsŭ imensele sarcinĭ ce trebue sĕ le supórte aḑĭ locuitorii acestei monarchii pentru armată, ci acuma vine administraţia de rĕsboiu şi reclamă dela ei o nouă jertfă.

Noulŭ proiectŭ de lege, ce l'amŭ amintitŭ mai susŭ, stabilesce ca în viitorŭ „după cum va cere trebuinţa şi la ordinulŭ espresŭ alŭ monarchului" ministrulŭ de rĕsboiu sĕ fiă îndreptăţitŭ, a prelungi în acele corpurĭ de armată, în carĭ va afla de lipsă, serviţiulŭ soldaţilorŭ, carĭ au servitŭ activŭ deja trei anĭ conformŭ legii, însĕ aşa ca acésta prelungire sĕ nu trécă peste unŭ anŭ. Va sĕ ḑică i se acordă administraţiei de rĕsboiu dreptulŭ de a prelungi serviţiulŭ activŭ de trei anĭ, încă cu unŭ anŭ.

Motivele, carĭ au îndemnatŭ administraţia de rĕsboiu a lua acéstă mĕsură, ce îngreuéză atâtŭ de mult sarcinele impuse cetăţenilorŭ prin serviciulŭ militarŭ, se ḑice că suntŭ dictate de consideraţiunĭ esterióre şi de seriositatea situaţiunei generale politice.

Organulŭ stângei moderate maghiare, „Budapester Tagblatt" presupune, că proiectulŭ de lege din vorbă nu urmăresce deocamdată altŭ scopŭ, decâtŭ de a înmulţi contingentulŭ trupelorŭ din Galiţia, fără ca spre scopulŭ acesta sĕ fiă de lipsă a se face o mobilisare parţială. Prin aceea că se creéză posibilitatea de a se înmulţi contingentulŭ de pace alŭ întregei armate active în modŭ facultativŭ, se crede că se va lua Rusiei orĭce pretextŭ de a imputa că se iau mĕsurĭ de rĕsboiu, şi scopulŭ înmulţirei forţei armate se crede a se ajunge astfelŭ pe cale pacínică.

Fórte bine observă însĕ numitulŭ ḑiarŭ, că vrêndŭ a se satisface pentru momentŭ unei trebuinţe, se admite în genere o durabilă estindere a timpului de serviciu, deşi numai în modŭ facultativŭ. Căcĭ cu tóte că prelungirea serviciului militarŭ o face dependentă proiectulŭ de lege de „neapĕrata trebuinţă" şi de „ordinulŭ espresŭ alŭ monarchului," se proclamă totuşĭ în teoriă pentru durată posibilitatea de a constrînge pe soldaţĭ din tóte corpurile de armată, ca în locŭ de trei anĭ sĕ servéscă activŭ patru anĭ.

Este prin urmare fórte justă părerea acelora, carĭ cerŭ sĕ se mărginéscă puterea discreţionară, ce se reclamă în favórea administraţiei de rĕsboiu prin memoratulŭ proiectŭ de lege, ca dintr'o mĕsură dictată de trebuinţele momentane de apĕrare în Galiţia, sĕ nu resulte o durabilă îngreunare a sarcinei serviciului militar pentru poporaţiunea întregei monarchii.

Austro-Ungaria şi Rusia.

In cercurile oficiale turcescĭ din Constantinopolŭ se iveşte téma de o încĕrare între Austria şi Rusia. Acésta din urmă este bănuită de a aţîţa o rĕscólă în Bosnia şi Herţegovina cu scopulŭ de a vedé o parte a armatei austroungare ocupată acolo.

Prinţulŭ rusŭ Panjew, care stă în fruntea comitetelorŭ slave din Petersburgŭ, a datŭ instrucţiunĭ generalului Casacilorŭ, Akimow (care se află de doi anĭ în mânăstirea rusă Pantelimon din Constantinopolŭ cu mulţime de peregrinĭ rusescĭ ce mereu sosesc acolo şi pe carĭ poliţia turcéscă îi supraveghiază strictŭ) sĕ renunţe la planurile pentru Bulgaria, şi totă activitatea sĕ şi-o concentreze asupra Bosniei, pentru ca sĕ organiseze acolo bande de insurgenţĭ contra administraţiunei Austro-Ungariei.

Afară de acésta Rusia agită în modŭ fórte viu în Macedonia împotriva Austro-Ungariei.

Proclamaţiune contra prinţului Ferdinandŭ.

O telegramă din Pirotŭ împărtăşesce, că o nouă proclamaţiune revoluţionară împotriva prinţului Ferdinandŭ a fostŭ confiscată Vinerĭ la Turtucaia, unŭ satŭ de lângă Dunăre. In proclamaţiune se protestéză împotriva usurpaţiunei de tronŭ de cătră prinţulŭ Ferdinandŭ şi îndemnă pe Bulgarĭ sĕ 'şĭ ţie gata puscile şi sĕ'şĭ umple cartuşierele.

După cele din urmă informaţiunĭ sosite din Sofia, totŭ la Pirotŭ, mĕsurĭ particulare au fostŭ luate cu scopŭ de a spori siguranţa persónei prinţului Ferdinand. Strajele de nópte împrejurulŭ Palatului suntŭ întărite prin ómenĭ credincioşĭ, prinţulŭ se arĕtă fórte puţinŭ pe uliţă.

Circulă sgomotulŭ, că în mai multe garnisóne din provinciă s'au făcutŭ arestărĭ.

Turburările ţĕrănescĭ în România.

Mai multe comune rurale din România s'au revoltatŭ în ḑilele din urmă, aşa că a trebuitŭ sĕ intervină oştirea ca sĕ potoléscă mişcarea. Acéstă mişcare, care a fostŭ îndreptată în contra autorităţilorŭ comunale a arêndaşilorŭ şi a proprietarilorŭ, a produsŭ marĭ îngrijirĭ în capitală. Eată ce scrie *„România liberă,"* organulŭ oficiosŭ alŭ guvernului actualŭ, despre turburările ţĕrănescĭ:

Mişcarea ţĕranilorŭ din Ilfovŭ a pututŭ începe sub o înfăţişare politică, aḑi însĕ ea a degeneratŭ într'unŭ adevĕratŭ asaltŭ în contra proprietăţii. În tóte satele rĕsculate faptele au fostŭ identice. — Mai ântâiu alungarea autorităţilorŭ comunale, însoţită adese de violenţe asupra persónelorŭ, violenţe ce au mersŭ până la mórte, mai în urmă prădărĭ la casele arêndaşilorŭ şi proprietarilorŭ. Pretutindenĭ aprópe, acestora li s'au devastatŭ cu totulŭ imobilile li s'a scosŭ porumbulŭ din pătule, şi pe alocurea locurile de arătură au fostŭ luate în sîlnicie.

Programulŭ deasemenea a fostŭ identicŭ. — Pretutindenĭ s'a spusŭ că ar fi venitŭ ordine din Bucurescĭ sĕ se dea ţĕranilorŭ locurile cu dijmă din ḑece una, ierbăritulŭ numai 1 leu, şi porumbulŭ cum o fi. Cum se vede nu se mai póte esplica mişcarea printr'unŭ felŭ de spontaneitate. O lozincă a fostŭ dată şi de sigurŭ se póte găsi urma unei agitaţiunĭ culpabile.

Se vorŭ face sforţările cele mai marĭ pentru a se puté pune mâna pe iţele acestei odióse înscenărĭ. In aşteptare guvernulŭ e silitŭ sĕ ia mĕsurĭ energice de represiune, şi mulţĭ din nenorociţii carĭ au fostŭ întărîtaţĭ vorŭ plăti póte mai înainte de mişeii carĭ i-au pusŭ în mişcare. Ecă disposiţiunile ce suntŭ până acum în cursŭ de execuţiune:

Unulŭ din punctele cele mai tulburate din plasa Dâmboviţa este Valea Pasĕrii şi linia Brăneştĭ, Móra Domnéscă şi Afumatĭ. Dealtmintre în Afumaţĭ a isbucnitŭ mişcarea cu adevĕratulŭ ei caracterŭ de atentatŭ în contra proprietăţii. Pe acea liniă se găsescŭ: secretarulŭ generalŭ alŭ ministerului de interne, judecătorulŭ Tătăranu şi procurorulŭ Cârlova. Au la disposiţia lorŭ douĕ companii de liniă şi douĕ escadróne de cavaleriă.

In Brăneştĭ ordinea e restabilită deplinŭ şi toţĭ capii mişcării arestaţĭ au fostŭ espediaţĭ la Bucurescĭ sub escorta unui detaşamentŭ de geniu.

Astăḑĭ ordinea se va restabili în Móra Domnească, şi, de-óre-ce ordinĭ suntŭ date ca sĕ se procédă cu cea din urmă energiă, s'a mai trimisŭ acolo unŭ escadronŭ de roşiorĭ.

Altŭ centru de rĕscólă plecatŭ din Fierbinţĭ s'a întinsŭ prin Creaţa-Leşile, Dascălu, până la Crătuneştĭ. In Creaţa-Leşile s'au comisŭ devastărĭ în contra proprietarilorŭ şi cârciumarilorŭ din localitate. Acolo suntŭ trămise: unŭ batalionŭ de vênătorĭ şi douĕ escadróne de cavaleriă, din carĭ unulŭ trecêndŭ prin Tunarĭ a exploratŭ părţile acelea cu patrule preventive.

Acéstă espediţiune, după ce va restĕbili ordinea în Creaţa-Leşile şi cătunele vecine, se va instala în Grecii şi Grădiştea, puncte carĭ suntŭ şi ele agitate.

In celŭ din urmă momentŭ (aḑĭ diminéţă) mişcarea a isbucnitŭ şi în Lipia-Bojdanii, unde devastaţiunĭ enorme au fostŭ comise la arendaşĭ, şi unde comersantulŭ Nicolae Filip a dispărutŭ. In acéstă direcţiă ajutóre imediate au pornitŭ, ca sĕ întăréscă trupele locale din Fierbinţĭ.

Alte puncte ale districtului nu suntŭ amenințate. Cum însĕ agitaţiunĭ culpabile s'au semnalatŭ în Colentinŭ, o companiă de liniă a fostŭ trimisă într'acolo.

Cu deosebire în vecinătatea Bucureşcilorŭ autorităţile au ordinŭ sĕ useze de cea mai mare rigóre, căcĭ cu câtŭ te apropi de oraşŭ cu atâtŭ starea materială a ţĕranilorŭ este mai bună, aşa că aci agitaţia nu are nicĭ măcarŭ pretextulŭ miseriei.

In altă plasă, la Lămoţeştii din Negoeştĭ, ţiganĭ veniţĭ tocmai din Afumaţĭ resculaseră pe congenerii lorŭ. Suprefectulŭ localŭ însĕ, omŭ fórte energicŭ, şi căruia i se trimisese ajutóre seriόse, a purcesŭ pe dată la represiunea turburărilorŭ şi a restabilitŭ ordinea.

Indată ce liniştea va fi restabilită, suntemŭ sigurĭ că guvernulŭ se va ocupa de întréga situaţiune a ţĕranilorŭ. Mai pretutindenĭ administraţia comunală fusese cu totulŭ neomenéscă faţă cu ţĕranii. Pe alocurea arendaşii şi proprietarii nu aplicaseră cu sinceritate contractele agricole. Astfelŭ rĕu-voitorii au pututŭ găsi unŭ terenŭ priinciosŭ pentru propagarea ideilorŭ subversive.

Suntŭ indicii certe, că încurêndŭ sĕ pótă începe lucrarea de amelioraţiune."

***

„Unirea" nu e mulţumită cu modulŭ cum s'a tractatŭ cestiunea turburărilorŭ ţĕrănescĭ în cameră şi mai alesŭ nu e mulţumită cu declararea ce a făcut'o primulŭ-ministru, promiţêndŭ că va lua chiar *„mĕsurĭ estreme"* spre a face sĕ „reviă *domnia legii.*" „Unirea," care nu crede că prin luarea de „mĕsurĭ estreme" s'arŭ puté linişti ţĕranii şi stabili domnia legii, scrie între altele:

Domnia legei am stabili-o noi, apucându-ne sĕ întrebuinţămŭ mĕsurĭ represive extreme contra celorŭ ce s'au sculatŭ cerêndŭ pâne?... Amŭ stabili o domniă a legei mai crudă şi mai neomenósă decâtŭ chiar aceea, ce se stabilesce în Irlanda. Şi, ce ḑicemŭ? n'am stabili nicĭ o domniă a legei. Nu. Amŭ stabili din potrivă o domniă a nelegalităţii. Care e pricina adevĕrată, capitală, care a făcutŭ pe ţĕranĭ sĕ nu mai rabde în piele şi sĕ se scóle? Cine póte tăgădui că n'ar fi miseria? Nimenĭ. Şi e aşa de adevĕratŭ încâtŭ nicĭ unulŭ din cei carĭ au vorbitŭ erĭ în cameră n'au putut'o face. Toţĭ au recunoscutŭ că e aşa. Dér sĕ ne dămŭ sémă şi de pricinile miseriei. Oh! când ne vomŭ apuca sĕ studiemŭ acésta, vomŭ vedé limpede, ca lumina sórelui, că, décă ţĕranulŭ sufere şi e miserabilŭ, décă a ajunsŭ în stare sĕ n'aibă ce mânca, e pe de o parte

lipsa de mĕsurĭ seriōse şi bine cumpĕnite spre a-i asigura sórte bună, şi pe de alta călcarea, de către mulţĭ deţinătorĭ cu orĭ-ce titlu ai pămêntuluĭ, a tuturorŭ mĕsurilorŭ şi legilorŭ ce brumă avemŭ în folosulŭ ţĕranilorŭ; ceva mai multŭ chiar decâtŭ călcarea, întórcerea lorŭ în chipulŭ celŭ mai neomenosŭ în chiar potriva celorŭ pentru binele cărora suntŭ făcute. Aicĭ e buba, şi nicăierĭ altŭ... Miseria ţĕranilorŭ n'are altă causă decâtŭ lipsa de legĭ şi călcarea de legĭ existente.

Şi amŭ numi „reîntrare sub domnia legei“ asigurarea spoliatorilorŭ că'şĭ pot urma vexaţiunile şi călcările de legĭ! Căcĭ e lămuritŭ numai aci amŭ ajunge întrebuinţândŭ „mijlóce extreme“ spre a potoli o mişcare produsă din causa călcărilorŭ de legĭ. Aicĭ şi numai aicĭ amŭ ajunge.

Facemŭ unŭ sincerŭ apelŭ la guvernŭ; îĭ supunemŭ aceste consideraţiĭ, îlŭ sfătuimŭ sĕ ţină sémă de ele şi nicĭ sĕ se gândéscă la „mijlócele estreme.“ Blândeţea va face mai multŭ ca orĭ-ce altŭ mijlocŭ; deja în unele sate rĕsculate s'a putută observa acésta. Blândeţea spre a linişti pe turburaţĭ. Étă ce recomandămŭ deocamdată“...

SCIRILE ḐILEI.

Cu privire la „Revista Literară a III-a,“ publicată în foiletonulŭ numĕrului de Dumineca alŭ „Gazetei,“ adresându-ni-se întrebarea, décă deschidemŭ colónele foiletonului nostru discuţiunei asupra unorŭ idei sulevate în amintita revistă, — cu care dealtmintrelea nicĭ noi nu suntemŭ întru tóte de acordŭ, dér în foiletóne lăsămŭ autorilorŭ voia de a'şĭ esprima liberŭ ideile, — rĕspundemŭ că tocmai acésta ne-a fostŭ scopulŭ când amŭ publicatŭ fără nicĭ o observare acea „Revistă“, de doritŭ fiindŭ o discuţiune de asemenea natură, ca sĕ se lămurescă cestiunea mişcărei şi valórei literare la noi.

***

Ministrulŭ ungurescŭ de finanţe face cunoscutŭ, că notele de statŭ de 1 fl. emisiunea primă din 7 Iulie 1886 se vorŭ primi spre a se schimba cu altele numai până la finele lui Iunie 1866 pe temeiulŭ unei petiţiunĭ timbrate şi adresate ministerului comunŭ de finanţe. După espirarea acestui terminŭ acestŭ felŭ de note nicĭ nu se mai primescŭ, nicĭ nu se mai schimbă cu altele.

***

Ministrulŭ ungurescŭ de comunicaţiune, precum şi celŭ de comerţŭ au primitŭ representaţiunea comitatului Braşovŭ privitóre la regularea Oltului. Cei interesaţĭ vorŭ fi chemaţĭ în curênd de comitele la o adunare, în care sĕ se constitue societatea de regulare.

***

Secţiunea Curiei r. din Pesta însărcinată cu afacerile disciplinare ale advocaţilorŭ a adusŭ sub Nr. 624 din 1888 următórea hotărîre, pe care o anunţă ca lege: Cestiunile panslaviste urḑite de advocatŭ, constitue delictŭ disciplinarŭ.“ Indemnŭ la aducerea acestei hotărîrĭ se ḑice că arŭ fi datŭ nisce „propagande panslaviste“ săvêrşite de advocatulŭ Vendel Kudlik din Pojunŭ.

E vorba de nouĕ persecutărĭ şi terorisărĭ ale Slovacilorŭ cu carte.

***

De presentŭ petrece în Deva trimisulŭ ministerialŭ Fejér Miklós pentru a se îngriji de colonisarea Ciangăilorŭ. Se ḑice că 40 familii de Ciangăi vorŭ fi colonisate la Hunedóra. Familiile de Ciangăi destinate pentru Deva se aştéptă pe ḑiua de 24 Aprilie şi încă în aceeaşĭ sĕptĕmână li se vorŭ împărţi pămênturile cumpĕrate pe séma lorŭ.

Tóte-sŭ înzadarŭ! „Patrioţii“ îşĭ vorŭ ajunge scopulŭ, când va face plopulŭ pere şi răchita micşunele.

***

Foile unguresci stau sĕ-şĭ iasă din piele de bucuriă, că — după a lorŭ închipuire — au aflatŭ cine este autorulŭ articolului din „Kreuzzeitung“, care le făcură multă supĕrare Ungurilorŭ şi despre care şi noi vorbirămŭ mai ḑilele trecute. Lucrulŭ stă aşa: Scriitorulŭ maghiarŭ Abrányi Emil a primitŭ dela „Dr. F—a“ din Sibiiu o scrisóre în care'i comunică, că elŭ cu ochii proprii a vĕḑutŭ în protocolulŭ dela postă adresa scrisórei recomandate ce s'a trimisŭ fóiei „Kreuzzeitung“ în ḑiua de 31 Martie şi susţine — veḑĭ bine fără a puté aduce nicĭ o dovédă — că autorulŭ scrisórei, respective a articolului trimisŭ, ar fi profesorulŭ pensionatŭ Lenhardt, pe care-lŭ numesce „unulŭ din cei mai veninoşĭ Saşĭ maghiarofagĭ“. Scrisórea ce a primit'o Abrányi e publicată mai în tóte foile unguresci.

***

Marea adunare a reuniunilorŭ săsesci din Ardealŭ se va ţiné în anulŭ acesta în Sebeşŭ. Se facŭ marĭ pregătirĭ pentru aceste serbărĭ, construindu-se chiar o mare halâ în acestŭ scopŭ. Va fi serbare poporală, concertŭ, banchetŭ ş. a.

***

In luna lui Martie s'au estradatŭ din comitatulŭ Turda-Arieşŭ 6 paşapórte pentru liberă trecere în România. S'au ivitŭ focurĭ în 4 comune causândŭ o pagubă de 838 fl. 80 cr. dintre carĭ 360 fl. au fostŭ asiguraţĭ. La 1 Aprilie n. se aflau în comitatŭ 8196 orfanĭ cu 89 tutorĭ. Starea sanitară a locuitorilorŭ în Martie a fostŭ mai favorabilă, numai în Vereşmortŭ a bântuitŭ între copii durerea de grumazĭ, bolnăvindu-se 4 şi murindŭ 1. Epidemiă între vite nu s'a ivitŭ. Ce privesce darea, trebile stau câtŭ se póte mai rĕu. S'au încassatŭ în darea directă 11,204 fl. 4 cr. şi au rĕmasŭ restanţă 249,120 fl. 37 cr.; s'au încassatŭ în darea militară 166 fl. şi au rĕmasŭ restanţă 22, 502 fl. 52 cr. In raportŭ cu Martie anulŭ trecutŭ s'au încassatŭ în anulŭ acesta mai puţinŭ cu 4975 fl. 70 $^1/_2$ cr. în darea directă, şi mai puţinŭ cu 194 fl. 41 cr. în darea militară. La propunerea inspectorului de dare, comitetulŭ administrativŭ alŭ comitatului a hotărîtŭ sĕ céră dela ministeriulŭ de finanţe autorisaţiă spre a scóte esecuţiă asupra mai multorŭ comune pentru încassarea restanţelorŭ.

Vai de bietulŭ poporŭ!

***

O nouă defraudare s'a descoperitŭ la primăria cercului VII din Pesta. Din 1882 diurnistulŭ Ludwig Molnar defraudéză timbrele actelor. Primarulŭ l'a suspendatŭ din funcţiune şi a ordonatŭ a se aduna datele necesare, spre a se constata câtŭ de mare e paguba.

***

In adunarea comitatensă a Bistriţei s'a hotărîtŭ, ca în interesulŭ preţiósei şi bogatei archive a oraşului şi districtului Bistriţa, care, cum se scie din ordinulŭ fişpanului Banffy, a fostŭ transportată din edificiul magistratului în cassa comitatului, sĕ se numéscă unŭ archivarŭ cu îndatorirea d'a pune în ordine actele şi documentele din archivă, pentru ca sĕ se pótă folosi spre scopurĭ scienţifice şi altele. Se speră că cu acéstă ocasiune comuna orăşenéscă va cere sĕ i-se restitue numerósele documente, care suntŭ proprietate nendoiósă a oraşului Bistriţa.

***

Generalulŭ Maicanŭ a fostŭ condamnatŭ de consiliulŭ de rĕsboiu la 10 lunĭ închisóre, perderea gradului şi 400 fr. amendă.

***

Două mii de Evrei streinĭ, cea mai mare parte din Austria, au fostŭ provocaţĭ de autorităţile rusescĭ sĕ părăséscă Odessa în cursŭ de o sĕptĕmână.

***

După cum spune o telegramă din Parisŭ, o persónă a trasŭ de trei orĭ dintr'unŭ revolverŭ înaintea palatului preşedintelui Republicei; elŭ avrutŭ, se ḑice, a atrage luarea aminte a d-lui Carnot asupra miseriei în care se găsesce; caruşele n'aveau glónţe.

Procesulŭ de pressă alŭ „Tribunei.“

Sub acestŭ titlu cetimŭ în „Tribuna“ dela 3 (15) Aprilie a. c. următórele:

Actulŭ de acusare.

Spectabilă judecătoriă jurială de pressă!

Primulŭ articulŭ întitulatŭ „Sibiiu 25 Noemvre căl. v.“ şi publicatŭ fără de subscriere în nr. 268 din 1887 alŭ ḑiarului cuotidianŭ redactatŭ în Sibiiu de Adrianŭ Caşolţanu în limba românéscă, citândŭ din discursulŭ adresatŭ de fostulŭ deputatŭ dietalŭ Traianŭ Doda către alegĕtorii din Caransebeşŭ următórele:

Sibiiu, 25 Noemvre st. v.

„Scopulŭ meu a fostŭ ca sĕ deşteptŭ pe Românĭ şi totodată ca vaietele nóstre sĕ străbată până la locurile cele mai înalte, ca sĕ vaḑă şi Maiestatea Sa, că nemulţămirea nóstră e mare, şi că suferinţele nóstre au ajunsŭ de nu le mai putemŭ suporta, pentru-că décă eu ca generalŭ, care am sângeratŭ pentru Tronŭ şi patriă, sunt silitŭ s'o facŭ acésta, atuncĭ trebue sĕ fiă ceva putredŭ în împĕrăţia nóstră, şi că trebue luate mijlóce pentru sanarea rĕului.“

La cuvintele citate ale amintitului articolŭ de ḑiarŭ, după traducerea autentică alăturată la acusare a aceluiaşŭ articulŭ, sĕ mai adaugă următórele expresiunĭ:

Generalului Traianŭ Doda:

Scopulŭ mai pre susŭ de tóte, 'i-a fostŭ sĕ-'i deştepte pe Românĭ.

Românii s'au deşteptatŭ ei óre? — se deşteptă? — audŭ ei glasulŭ patriotului adevĕratŭ? înţelegŭ ei cuvintele scurte şi lămurite ale lui?

Din ḑi în ḑi totŭ mai multe suntŭ semnele, care arată, că se deşteptă Românii, că audŭ glasulŭ patriotului, că-'i înţelegŭ cuvintele.

2. Décă totuşĭ, sgomotulŭ făcutŭ de alţii ar fi atâtŭ de mare, ca glasulŭ generalului Traianŭ Doda sĕ nu fiă înţelesŭ, vomŭ striga cu toţii ca sĕ rĕsune împĕrăţia.

Ne-amŭ pronunţatŭ dintru începutŭ în cea mai inofensivă formă, pentru-ca sĕ se scie, cum ne-amŭ pronunţatŭ.

Décă nu e destulŭ nicĭ atâta, atuncĭ când va cere trebuinţa, va trebui sĕ facemŭ pretutindenea, cum au făcutŭ grăniţerii la Caransebeşŭ.

Numai aşa vomŭ fi doveditŭ, că neamŭ deşteptatŭ.

3. Căcĭ nu e vorba numai de fraţii, noştri din Caransebeşŭ, ci de noi toţĭ, de onórea nóstră naţională, de posiţiunea nóstră în viéţa publică a patriei nóstre. Nemulţumirea tuturora e mare, toţĭ nu mai putemŭ suporta suferinţele.

4. Caransebeşenii mergŭ decĭ înainte cu alesulŭ lorŭ, şi noi trebue, décă nu ne mai rĕmâne alta, sé mergemŭ cu toţii după dânşii.

Ca sĕ se scie, că alesulŭ grănicerilorŭ dela Caransebeşŭ nu represintă numai cerculŭ sĕu, ci pe toţĭ Românii din ţĕrile corónei ungare.

Pentru aceste manifestaţiunĭ trebue sĕ fimŭ cu toţii pregătiţĭ.

Deóre-ce expresiunile indicate în punctele 1—4 nu numai îĭ despartŭ pe Românĭ ca naţionalitate deosebită de ceilalţĭ locuitorĭ ai patriei, dér îĭ şi pun în faţa naţiunii maghiare, — deóre-ce, mai departe, după încercările amintite şi

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(1)

INIMOSULŬ.

Poveste.

A fostŭ odată unŭ omŭ lucrătorŭ,
Ce ara pe după cuptorŭ
C'o lingură de cusitorŭ,
C'o lingură cu códa ruptă,
Sĕ şédă aci care m'ascultă.

'Ice c'a fostŭ odată, ca ne altă dată, a fostŭ unŭ bărbatŭ şi-o muiere.

După-ce s'au fostŭ totŭ plâgătuitŭ ei din pricină că n'aveau copii, Celŭ-de-susŭ, într'o bună diminéţă, li-a dăruitŭ o vraşcină de ei, curatŭ câte găurĭ pe unŭ ciurŭ.

Pe celŭ mai micŭ mamă-sa n'avea ochĭ sĕ-lŭ vaḑă, de-óre-ce şi fiind-că nu prea vrea s'o asculte şi de frică de locŭ nu vrea sĕ scie, sĕ fi fostŭ, ce sĕ fi fostŭ. Şi în butulŭ ei, Inimosulŭ, c'aşa-i era numele, crescea ca din apă, — într'o ḑi ca'n două, în două ca'n nouĕ şi'n nouĕ ca'n nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ! Nicĭ sĕ-lŭ fi trasŭ tu totŭ mereu de creşcetulŭ capului şi mai altcum nu se putea.

Când într'o ḑi ḑice elŭ către mă-sa:

— „Şi mamă! Ce-i frica aceea că eu vĕ totŭ audŭ vorbindŭ despre ea şi nu potŭ de locŭ sĕ înţelegŭ, că ce póte sĕ fiă?“.

— „Frica, Inimosule, este, când ai témă de cineva orĭ de ceva“.

— „Eu totŭ nu potŭ sĕ'nţelegŭ. Am de cugetŭ sĕ iau lumea şi crucişŭ şi curmeḑişŭ. Trebue sĕ aflu eu dela o vreme, că ce póte sĕ fiă frica aceea. Mâne mnéţă am sĕ plecŭ, — găteşte'mĭ ceva merinde de cale“.

Sĕ fiă, cum sĕ fiă, dér sângele, vorba ceea, apă nu se face şi mama inimosului n'ar fi avutŭ voiă sĕ-lŭ vaḑă luândŭ lumea în capŭ.

Dér fiind-că vorba bună nu putea sĕ-lŭ înmóiă, de frică éraşĭ nu scia de locŭ, n'a fostŭ încătrău, a trebuitŭ sĕ plece şi a şi plecatŭ numai elŭ, singurŭ singurelŭ.

Şi apucândŭ la drumŭ, se duce, duce picióre bătute — cum e ḑisa — ḑi de vară până'n séră, cale lungă sĕ-i ajungă.

Când dela o vreme soseşce la nişce birturĭ şi se hotăreşce ca acolo sĕ-i fiă masulŭ peste nópte.

— „Ei, dragulŭ meu tînĕrŭ voinicŭ, la birturile mele nu e de rĕmasŭ peste nópte, că-'sŭ prilostite şi pe cine îlŭ apucă séra aci nu mai vede sórele“, — ḑice birtaşulŭ. „Au păţit'o câţĭ frunḑă şi érbă. Şi eu însu'mĭ, pe când sĕ se amestece ḑiua cu nóptea, încuĭ uşile şi îmĭ cruţŭ cea pelcuţă până o am“.

— „Eu rĕmânŭ aci, sĕ vedemŭ ce-o sĕ fiă de capulŭ meu. Tu, décă te strîngŭ curelele, haide, du-te!“ — rĕspunde Inimosulŭ.

Birtaşulŭ îĭ pune pe masă câteva cofe de vinŭ marmanziu, culesŭ tómna cam târḑiu, — ca Inimosulŭ, de-a fi avêndŭ dorulŭ suptului, sĕ fiă celŭ puţinŭ chefuitŭ, pe când a veni lucrulŭ celŭ rĕu sĕ-lŭ înhaţe.

Inimosulŭ, rĕmasŭ numai elŭ singurŭ, trage la vinŭ din cele cofe şi se lungesce pe-o laviţă ca sĕ-şĭ mai odihnéscă cele óse sdrobite.

Abia aţipeşte şi numai ce aude prin podŭ o sguduitură, deşi casele s'au clătitŭ din temelii.

— „Prostŭ lucru! Óre ce sĕ fiă?! — îşĭ ḑice Inimosulŭ, de frică însĕ nicĭ poveste.

După sguduitura aceea pe locŭ se desface podulŭ deasupra dreptŭ în două şi chîtinelŭ, chitineluţŭ se lasă în josŭ unŭ picioroiu de omŭ, nu cum sĕ fiă, făr' curatŭ de uriaşŭ, cum a şi fostŭ. După piciorulŭ acela urméză celălaltŭ, apoi mijloculŭ şi în urmă unŭ ometeu de nu-lŭ încăpea casa!

— „Ce facĭ atâta langră cu vinulŭ tĕu, de mĕ treḑescĭ din somnŭ? — ḑice Inimosulŭ. „Nu puteai sĕ vii mai tiptilŭ?“

— „Şcii una Inimosule?“ întrebă uriaşulŭ. „De nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ de anĭ, de când viu la birturile astea, omŭ în tălpĭ ca tine n'am aflatŭ. Alţii, pe când sĕ mĕ coborŭ, erau prăpădiţĭ de frică şi de spaimă, pe când soseam, nicĭ nu rĕsuflau măcarŭ. Tu însĕ eştĭ copilulŭ de lele odată. Şcii, că'mĭ placĭ de minune?! — îmĭ placĭ, ḑeu aşa; — sĕ nu mai mănâncŭ pâne, de nu'mĭ placĭ. Dreptŭ dovadă a cinstei, ce-ţĭ portŭ, ostenesce cu mine în pivniţele mele cele secrete, în care piciorŭ de omŭ pămêntênŭ n'a întratŭ; acolo e mama vinului şi comorii nesfîrşite, sĕ ne chefuimŭ odată, décă mĭ-am datŭ şi eu de omŭ. Sĕ mergemŭ!“.

Şi s'au dusŭ ei în pivniţele cele secrete ale uriaşului, unde, pe lângă mama vinului, din care 'şĭ-au udatŭ măseaua, câtŭ le-a luatŭ pielea, atâtea comorĭ erau de nu s'a mai pomenitŭ, de când e lumea!

— „Tóte ale tale sĕ fiă, că eştĭ co-

dite de zadarnice pentru sanarea ngerilorŭ făcute de Românĭ, deștep-area tuturorŭ Românilorŭ din țĕrile co-rónei ungare e indicată ca scopŭ; aceste espresiunĭ constituescŭ delictulŭ de agitațiune contra naționalitățeĭ ce este lovitŭ de punctulŭ 2 din §. 172 alŭ codicelui penalŭ.

Deórece în cursulŭ instrucțiunii făcute conformŭ legii, locuitorulŭ din Sibiiu și publicistulŭ Ioanŭ Slavicĭ a mărturisitŭ, că elŭ este autorulŭ tuturorŭ acestorŭ expresiunĭ și a primitŭ rĕspunderea pentru ele:

alăturândŭ aicĭ tóte actele ce cuprindŭ în ele resultatele instrucțiunii făcute în causa acésta și lăsândŭ la o parte conrĕspunderea, rădicŭ prin acésta contra publicistului și locuitorului din Sibiiu, ca autorŭ alŭ espresiunilorŭ de mai susŭ, acusare pentru comiterea prin pressă a delictului de agitațiune contra naționalității, lovitŭ de punct. 2 alŭ §-lui 172 din codulŭ penalŭ, rugândŭ cu tótă stima pe presidiulŭ judecătoriei juriale de pressă, ca pentru pedepsirea după lege a acestui delictŭ sĕ pună terminŭ pentru pertractarea causei și sĕ citeze la elŭ pe acusatulŭ, binevoidŭ a mĕ vesti despre acésta și pe mine.

Murĕșŭ-Oșorheiu, 5 Aprilie 1888.

A. Vita,
procurorŭ reg. supemŭ.

II. Decisiunea tribunalului.

Nr. Prsd. 532.
1888.

Inmanuezŭ acusatului unŭ esemplarŭ din acestŭ actŭ de acusare vestindu'lŭ, că punŭ terminŭ pentru pertractarea în fața curții cu jurațĭ ḑiua de 25 Aprilie 1888, órele 9 înainte de amédĭ, pentru care terminŭ citezŭ, respective vestescŭ pe acusatulŭ și pe ilustra procuratură reg. din M. Oșorheiu sĕ se presente în sala pentru pertractările finale a tribunalului reg. din Clujŭ (Clujŭ, piața principală, palatulŭ Br. Bánffy, rugândŭ totodată și pe primarulŭ orașului lib. reg Clujŭ sĕ adune pentru acelŭ terminŭ pe membrii curții cu jurațĭ.

Clujŭ, 8 Aprilie 1888.

Președintele tribunalului reg. din Clujŭ ca judecătoriă jurială de pressă:

Dominicŭ Peterffy, m. p.

Defraudărĭ în armata bulgară.

După cum comunică o telegramă din Sofia, maiorulŭ Popof e datŭ în judecată pentru falsificare de documente și defraudare.

Acusațiunea contra lui cuprinde următórele puncte: 1. că a datŭ voiă în regimentulŭ lui sĕ se facă falsificare de documente; 2. că a întrebuințatŭ aceste documente pentru a primi banĭ din visteriă; 3. că a înființatŭ în regimentulŭ lui fondurĭ secrete rădicându-se la suma de 23,000 francĭ, întrebuințândŭ pentru acésta banii ce trebuia sĕ-i bage la visteriă; 4. că elŭ însușĭ a trasŭ folosŭ de cele 6800 fr. din fondulŭ acesta; 5. că restulŭ l'a cheltuitŭ pentru lucrurĭ neprevĕḑute în legĭ și regulamente; 6. că a vêndutŭ mantale și cisme d'ale militarilorŭ pentru 1476 fr. și a luatŭ acéstă sumă; 7. că a mai luatŭ banĭ menițĭ la cumpĕrarea nutrețului fără a avé vr'unŭ calŭ; 8. că a datŭ voiă subordonațilorŭ lui sĕ sĕvêrșéscă abusurĭ criminale; 9. că a pusŭ capĕtŭ din sciute și într'unŭ scopŭ personalŭ urmăririlorŭ în potriva ostașilorŭ evrei acusațĭ de deserțiunĭ dinaintea dușmanului în ultimulŭ rĕsboiu; 10. că a încercat prin mijlóce culpabile de a lua banĭ din partea unui Evreu urmăritŭ pentru acestŭ delictŭ.

Legea prevede o osândire celŭ puținŭ de 10 anĭ temniță, destituțiune din funcțiunĭ, precum și perderea drepturilorŭ civile și politice.

Furniturĭ pentru armata bulgară.

După o comunicare a consulatului generalŭ c. r. austro-ungarŭ din Sofia către camera comercială și industrială din Brașovŭ, se va ține pertractarea cu oferte pentru furnisarea articulilorŭ de echipamentŭ, necesare armatei bulgare, despre carĭ am comunicatŭ în ḑilele trecute [postavŭ, pânză etc.] la 15 [27] Aprilie a. c. 11 óre înainte de amédŭ, ér supralicitarea se va ține la 2 Maiu a. c. st. n.

Cauțiunea ce au sĕ o depună oferenții e 5%. Descrierea technică, mostrele și condițiunile se potŭ vedé în ministerulŭ de résboiu bulgarŭ.

Cei interesațĭ se facŭ cu deosebire atențĭ la regulamentulŭ de licitare bulgarŭ publicatŭ în „Museulŭ comercialŭ" [Handelsmuseum] dela 20 Iunie și 15 Iulie 1886 Nr. 23 și 25.

Intêmplărĭ diferite.

Sinuciderĭ. Tênĕrulŭ Goldfried David din Gilău, fiindŭ pusŭ la închisóre preventivă pentru furtŭ, s'a spênḑuratŭ ḑiua mare în arestulŭ procuraturei r. din Clușiu acățându-se la gratiile ferestrei. Când se prinse de veste, era deja târḑiu, căcĭ murise. — Fostulŭ notarŭ de cercŭ Iobbagy Samuel din comuna Sîndu (comitatulŭ Turda-Arieșŭ) încă a fostŭ unulŭ din acei mulțĭ, carĭ se lasă a fi răpițĭ de acelŭ curentŭ periculosŭ alŭ societății moderne, care duce mai întêiu la luxŭ nesocotitŭ și de aci apoi la sigură prăpastiă. Elŭ ducea o viéță multŭ mai domnéscă, decum îi era posiția și veniturile lui. Astfelŭ șĭ-a mâncatŭ mai întêiu ceea ce a avutŭ, și fiind-că la domniă cu nicĭ unŭ prețŭ n'a vrutŭ sĕ renunțe,a trebuitŭ sĕ recurgă la alte mijlóce: la defraudărĭ. Cu acestea a mai mânat'o câtva timpŭ, dér înainte de asta cam cu unŭ anŭ a fostŭ prinsŭ. Suma banilorŭ defraudațĭ, parte din dare, parte din alțĭ banĭ publicĭ, se va fi urcatŭ la 6—7 mii fl. și din ḑi în ḑi investigațiunea descoperea totŭ nouĕ și nouĕ defraudărĭ comise de elŭ, așa că nefericitulŭ Iobbagy ajunsese la 12 Aprilie în așa desperată situațiune, că tótă ḑiua pândi la feréstra unei odăi întunecóse, sĕ védă, décă nu cumva vinŭ gendarmii după elŭ, ca sĕ-lŭ escorteze. Gendarmii n'au venitŭ, dér torturelorŭ sale sufletescĭ le puse capĕtŭ pentru lumea acésta, împușcându-se în pântece cu o pușcă veche și rea, și murindŭ imediat. Referitorŭ la acéstă sinucidere ni-se scrie, că poporațiunea română din Sîndŭ și giurŭ era fórte asuprită de acestŭ nenorocitŭ, care ḑilnicŭ se lăuda, că până ce va vedé la Românĭ câte o mânecă de țundră, nu se teme că va peri de fóme, și érășĭ, că elŭ atuncĭ se bucură când vede eșindŭ Românului pĕrulŭ prin clopŭ [părăriă]. Cu tóte astea noi îi ḑicemŭ Dumneḑeu sĕ-i erte pĕcatele.

Mulțămită publică.

Chizdia, în 10 Aprilie 1888.

Repausândŭ în 30 Martie a. c. st. n. fostulŭ capelanŭ gr. cat. în Lugoșŭ Iosifŭ Teodoroviciu în etate de 58 anĭ, așeḑarea la loculŭ de odihnă a fostŭ în 1 Aprile la 3 óre după amédŭ. Serviciulŭ îmormêntării l'a sĕvêrșitŭ Ilustritatea Sa domnulŭ Dr. Victorŭ Mihalyi, episcopulŭ Lugoșului, dimpreună cu ilustri domnĭ Stefanŭ Moldovanŭ prepositŭ, Ioanŭ Madincea și Ioanŭ Berceanu canonicĭ, apoi multŭ onorații d-nĭ Simeonŭ Tamașiu protopopulŭ Lugoșului, carele a ținutŭ și o vorbire prin care din ochii multora a storsŭ lacrĕmĭ, Michailŭ Perianu secretarŭ episcopsscŭ, N. Nestorŭ archivarŭ, Clarissimulŭ Domnŭ Dr. Rațŭ și domnii nou ordinațĭ diaconii Poruțiu și Raca. Cantulŭ a fostŭ esecutatŭ de corulŭ vocalŭ gr. cat. din Lugoșŭ. Ilustritatea Sa Domnulŭ Episcopŭ cu susŭ ḑișii afară de Ilustrulŭ Domnŭ Stefanŭ Moldovanŭ carele este în alŭ 75 anŭ alŭ etățeĭ sale, au petrecutŭ coșcigulŭ până la mormêntŭ deși este departe de catedrală preste o oră.

Priméscă Ilustritatea Sa Domnulŭ Episcopŭ și prea grațiosulŭ părinte pentru amórea arĕtată către repausatulŭ, precum și Ilustri Domnĭ Canonicĭ dimpreună cu ceilalțĭ Multŭ Onorațĭ Domnĭ cea mai adêncă a mea mulțămită precum și din partea consângenilorŭ repausatului, asemenea membrii corului vocalŭ, care după așeḑarea osĕmintelorŭ repausatului în sînulŭ pămêntului i-au intonatŭ ultima cântare în vecĭ amintirea lui. Totŭ de odată îmĭ esprimŭ cea mai mare mulțămită tuturorŭ celorŭ ce cu presența lorŭ au datŭ ultima onóre în Domnulŭ adormitului meu cumnatŭ.

Demetriu Teaha,
preotŭ gr. cat. în Chizéka.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Bucurescĭ, 16 Aprilie. Proprietarii și arendașii comunelorŭ rurale revoltate, carĭ dinaintea furiei tumultuanțilorŭ s'au refugiatŭ în capitală, au ținutŭ o adunare hotărîndŭ sĕ adreseze guvernului o petițiune, în care sĕ-lŭ róge a lua mĕsurĭ militare severe contra țĕranilorŭ renitențĭ.

In ședința camerei ministru-președinte Rosetti declară, rĕspunḑêndŭ la interpelarea ce i-s'a adresatŭ asupra revoltei țĕranilorŭ, că recunósce, cumcă de douĕ ḑile mișcarea a luatŭ unŭ caracterŭ seriosŭ. S'au luatŭ mĕsurĭ pentru restabilirea ordinei. Anunță închiderea sesiunei adăugêndŭ, căse va disolva camera câtŭ mai curênd și se vorŭ face alegerĭ nouĕ.

Berlinŭ, 16 Aprilie. In urma iritațiunei tusei, împĕratulŭ a avutŭ o nópte puținŭ satisfăcĕtóre.

DIVERSE.

Corpurĭ străine în nasŭ și urechĭ. Mulțĭ copii se îndatinéză a băga petricele, bóbe și alte obiecte micuțe afundŭ în nasŭ și urechĭ, încâtŭ tare cu greu se potŭ scóte érășĭ afară. In atarĭ casurĭ mamele devinŭ de comunŭ fórte neliniștite și încércă numai decâtŭ a îndepărta obiectele cele străine. Acésta nu este cu cale sĕ o facă! Intârḑierea acestorŭ corpurĭ străine în numitele organe nu este împreunată cu nicĭ unŭ periculŭ momentanŭ și este îndeajunsŭ, décă copilulŭ este dusŭ numai decâtŭ la medicŭ. Prin încercărĭ neîndemnâatice și prin mișcare continuă în găuricele nasului și ale urechilorŭ mai multŭ poțĭ sĕ-i stricĭ pacientului celui micŭ, și încâtŭ privesce urechia, acésta este fórte gingașe, și odată stricată nu se mai póte direge. Insectele însĕ ce au pĕtrunsŭ în urechiă și producŭ sîmțĕminte neplăcute se potŭ ușorŭ și sigurŭ îndepărta prin împroșcarea urechiei cu apă călduță.

Rectificare. In „Revista literară" ultimă s'au străcuratŭ erorile: colóna 1-a rêndulŭ ultimŭ: lologĭ în locŭ de filologĭ; colóna 4-a, vre-o trei decenii, în locŭ de câte-va decenii.

Cursulŭ pieței Brașovŭ
din 4 Aprilie st. v. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.56	Vênd.	8.58
Argintŭ românescŭ .	"	8.50	"	8.52
Napoleon-d'orĭ . . .	"	10.03	"	10.05
Lire turcescĭ . . .	"	11.32	"	11.37
Imperialĭ	"	10.32	"	10.37
Galbinĭ	"	5.90	"	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	"	101.—	"	102.—
" " " 5%	"	98.—	"	98.50
Ruble rusescĭ	"	104.50	"	105.50
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena
din 14 Aprilie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	97.45
Renta de hârtiă 5%	85.35
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	149.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	96.
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	126.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	110.25
Bonurĭ rurale ungare	104.20
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.40
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

pilŭ odată," — ḑice uriașulŭ, — eu n'am sĕ mai viu în vecĭ".

— „Le primescŭ" — rĕspunde Inimosulŭ — „cu dragă inimă ca dela unŭ frate de cruce".

— „De-a fi sĕ fiă, — sĕ ne vedemŭ cu pace la anulŭ și la mulțĭ anĭ! — ḑice uriașulŭ, luându'șĭ bunŭ rĕmasŭ dela Inimosulŭ, pentru a nu se mai întórce nicĭ adĭ.

Desŭ de diminéță vine birtașulŭ și se miră, multŭ se miră, când vede pe Inimosulŭ sănĕtosŭ ca mĕrulŭ, lungitŭ pe cea laviță.

— „Și cum se face, omule alŭ lui Dumneḑeu, de nu țĭ-a rĕpusŭ capulŭ bala de astă nópte, — cum se face? ce-a fostŭ?".

— „Apoi a fostŭ așa și pe dincolea" — rĕspunde Inimosulŭ, — și'i povestesce tóte din firŭ în pĕrŭ, întocmai cum s'au întêmplatŭ. „De uriașŭ n'ai sĕ porțĭ mai multŭ nicĭ o teamă, că n'are sĕ-țĭ mai vină în vecĭ".

Apoi duce pe birtașŭ prin pivnițele cele secrete, unde e mama vinului și comorile cele fără numĕrŭ.

— „Tóte acestea mi le-a dăruitŭ uriașulŭ mie și eu te cinstescŭ pe tine cu ele, că mie de nicĭ unŭ folosŭ nu potŭ sĕ'mĭ fiă", — ḑice Inimosulŭ către birtașulŭ, ce stătea gură-cască, vĕḑêndŭ ce nicĭ n'a visatŭ măcarŭ.

— „Și cu ce sĕ-țĭ mulțămescŭ pentru atâta bunĕtate?" întrébă birtașulŭ. „M'ai scăpatŭ de mătăhala aceea de uriașŭ și, ca pupăză pe colacŭ, mĭ-ai câștigatŭ atâtea comorĭ, că nu le aflu rostulŭ."

— Cu ce? Da ia sĕ-mĭ dai o glóbă de calŭ ca sĕ nu fiu totŭ picióre bătute, ci sĕ potŭ purcede mai în ticnă."

— „Bucurosŭ, și-o fată pe de-asupra, că am trei ca rupte din sóre, — sĕ-țĭ alegĭ," — respunde birtașulŭ.

— „Ei, nene birtașŭ! Nu-sŭ în tónele dragostei și nu însurișulŭ mĕ pórtă pe căi, alta, cu totulŭ alta e, ce mĕ róde la inimă. Voiu sĕ sciu, că ce-i frica aceea și păn' n'oiu simti-o încolțind în inima mea, rĕpausŭ n'o sĕ am, cum n'are apa."

— „Și astă nópte nu țĭ-a fostŭ frică de locŭ?!" — întrébă birtașulŭ.

— „De unde, mĕi omule, nicĭ vorbă!" — rĕspunde Inimosulŭ.

Și, luându-șĭ o glóbă de calŭ, ce a fostŭ numai o ruptură, — îșĭ ia rĕmasŭ bunŭ și la drumŭ băiete!

Dér calulŭ îndată s'a făcutŭ unŭ leuparaleu, de sta sĕ sbóre, atâtŭ de poganŭ mai putea sĕ fie.

Apoi se duce, duce, ca vêntulŭ și ca gândulŭ, multă lume împĕrăția, ca Dumneḑeu sĕ ne țiă, că din poveste multŭ mai este, e lungă și frumósă, sĕ ascultațĭ și d-vóstrĕ. Cine va asculta multe va învĕța, cine a durmi, bine s'a odichni.

Când dela o vreme sosesce la codrulŭ de aramă. Aci și arborĭ și florĭ, și pasĕrĭ și tóte celea, erau numai aramă limpede, nu altceva.

Inimosulŭ nostru, nicĭ una nicĭ douĕ, ci se 'nfundă prin celŭ codru. Sĕ'i fiă lui urîtŭ orĭ frică sĕ'i fiă, de unde!

Fiind-că-'i picase dragă, rupe o flóre și șĭ-o anină în căciulă.

Apoi, dreptŭ la mijlocŭ de codru, află unŭ lupŭ bĕtrânŭ prinsŭ într'unŭ lațŭ. Ce se gândesce, ce nu se gândesce, elŭ scie mai bine, destulŭ, că rupe lațulŭ și'i dă lupului drumulŭ.

— „Ițĭ mulțămescŭ, Inimosule, că m'ai scăpatŭ din belea. La vreme de nevoiă și eu 'țĭ-oiu prinde bine, ia trei perĭ din spinarea mea și ți-i pune la straiță. Când îi fi la mare nevoiă suflă numai peste ei, că eu cu întregŭ neamulŭ meu am sĕ'țĭ sarŭ într'ajutorŭ, sufletŭ creștinescŭ ce eștĭ!"

Așa și face elŭ, Inimosulŭ, apoi se ia mai departe, ușorŭ ca vêntulŭ și iute ca gândulŭ.

Și, după ce merge tocmai câtŭ trebuiesce, ajunge la codrulŭ de argintŭ. Aci, și arborĭ, și florĭ și pasĕrĭ și tóte cele, erau numai limpede argintŭ, — nu alt-ceva.

Fiind-că-'i picase dragă, rupe o flóre de argintŭ și șĭ-o anină în căciulă, — după-ce aruncă pe cea de aramă la o parte.

Apoi dreptŭ la mijlocŭ de codru află unŭ peșce la o margine de lacŭ, sbătêndu-se prinsŭ într'o unghiță. Ce se gândesce, ce nu se gândesce, elŭ o scie mai bine, destulŭ, că și pe pesce îlŭ scapă din belea.

„Ițĭ mulțămescŭ, Inimosule" — ḑise peșcele — „la vreme de nevoiă și eu 'țĭ-oiu prinde bine. Ia trei solḑĭ din spinarea mea și țĭ-i pune la straiță. Când vei vedé, că nu mai e încătrău, suflă numai peste ei și eu cu întregŭ neamulŭ meu am sĕ-țĭ sarŭ într'ajutorŭ."

(Va urma.)